

Buurt sportcoaches zijn een kostbaar goed

↑ CAROLINE
VAN LINDERT

We hebben in Nederland zo'n 4.500 enthousiaste buurt sportcoaches. Tijdens een presentatie over dit Nederlandse fenomeen aan buitenlandse onderzoekers kreeg ik bewonderende reacties over de luxe om op deze schaal lokale sport- en cultuurprofessionals aan te

stellen. Luxe? Nou nee. De inzet van buurt sportcoaches is eerder noodzaak. Zij moeten voor een sterkere sportsector zorgen. Anders zou het Rijk niet jaarlijks bijna 60 miljoen euro in hun salarissen steken en investeren lokale spelers samen niet bijna 90 miljoen euro per jaar. Een fors budget. Daar mag je wat van verwachten, zou je denken. Zeker degene die ervoor betaalt. In de afgelopen tien jaar zagen we de buurt sportcoach al als bruggenbouwer tussen sportorganisaties, scholen, culturele instellingen, zorgverleners en welzijnsorganisaties en als de persoon die zorgt voor passend sport- en beweegaanbod in de buurt

en zich inzet voor specifieke groepen burgers. Ook als ondersteuner van sportclubs en het bewegingsonderwijs is hij geen onbekende. Nu komt hij ook meer in het vizier als degene die aan de oplossing van maatschappelijke vraagstukken kan bijdragen, zoals mensen in armoede leiden naar sport en werk. Veel wensen voor één professional.

We praten vaak over dé buurt sportcoach, alsof we denken dat deze persoon al onze wensen wel even kan vervullen. Zo werkt het niet gelukkig. In de basis lijken buurt sportcoaches op elkaar. Ze zijn enthousiast, ondernemend, invoelend, staan met beide benen in de praktijk en zijn de onmisbare spil tussen beleid (Rijk, gemeente, werkgever) en praktijk (de einddoelgroepen, burgers en lokale organisaties). Maar we zien ook differentiatie, zo blijkt uit evaluatieonderzoek van het Mulier Instituut en Sportkunde-opleidingen. Buurt sportcoaches bekwamen zich in specifieke doel-

groepen, taken of rollen. Dat vind ik een goede ontwikkeling: doen waar je goed in bent, geeft plezier en succes. Maar ook dan blijft het voor de buurt sportcoach schipperen tussen alle belangen. Je moet sterk in je schoenen staan, professioneel zijn en vooral nee kunnen zeggen. Het beroep buurt sportcoach is nog jong. Geef hen de tijd zich daarin te ontwikkelen. Hier ligt een belangrijke taak voor beleidsmakers, werkgevers en opleiders. Buurt sportcoaches zijn een kostbaar goed, geen luxe om zomaar te verspillen. Neem hen serieus, bepaal samen waar hun inzet nodig is en wat werkt om gewenste doelen te bereiken. Zet de juiste man of vrouw op de juiste taak en ondersteun hem of haar met opleidingen, kennis en een stimulerende werkomgeving. Geef het tijd, stimuleer groei en temper al te hoge verwachtingen. ●

Caroline van Lindert is senior onderzoeker bij het Mulier Instituut en doet onderzoek naar buurt sportcoaches en sport en bewegen in de buurt.